

А.С. Слюняєв, к.т.н.
Н.М. Груциньська, д.е.н., професор
(Навчально-науковий інститут неперервної освіти)

Управління неперервною освітою в умовах суспільних реформ в Україні

В матеріалах розкриваються питання актуальності неперервної освіти в Україні, як освітньої системи, що забезпечує організаційну й змістову єдність, наступність усіх рівнів освіти, спільне вирішення завдання загальної чи професійної освіти, підвищення рівня та розширення меж професійної компетенції за допомогою різноманітних засобів, способів і форм професійної підготовки з урахуванням актуальних потреб держави і суспільства, а також інтересів людини упродовж усього активного періоду її життя. Навчально-науковий інститут неперервної освіти є базовим для впровадження концепції неперервної освіти, що спрямована на реалізацію права кожної особи на навчання протягом життя з урахуванням її особистісних потреб, пріоритетів суспільного розвитку та потреб економіки.

Для суспільства безперервна освіта є механізмом розширення і відтворення його професійно-культурного потенціалу, умовою розвитку суспільного виробництва, умовою прискорення соціально-економічного прогресу країни за рахунок зростання суспільного інтелектуального розвитку. капітал. На індивідуальному рівні безперервна освіта – це процес формування і задоволення пізнавальних і духовних потреб людини, удосконалення або набуття нових умінь і навичок, розширення її особистісного спілкування, критеріїв придатності працівника в тій чи іншій галузі. На національному рівні безперервна освіта є пріоритетним напрямком національної соціально-економічної або галузевої політики щодо підготовки, підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів у секторі народного господарства, що має забезпечити підвищення ефективності та конкурентоспроможності. Забезпечення інклюзивної та справді всебічної соціальної трансформації в Україні, яка також включає системне реформування галузі освіти.

Враховуючи те, що методи державного управління в процесі модернізації державного управління в Україні відіграють вирішальну роль у цьому процесі, він спрямований на оптимізацію застосування сучасних методів та інструментів управління в практиці державного управління. Техніка менеджменту характеризується сукупністю взаємопов'язаних управлінських процедур, призначених для обґрунтування, формулювання, прийняття та реалізації управлінських рішень.

Неперервна освіта (англ. lifelong learning або continuing education) — це освітня система, комплекс різних типів освітніх установ, що забезпечують організаційну й змістову єдність, наступність усіх рівнів освіти, спільно вирішують завдання загальної чи професійної освіти, підвищення рівня та розширення меж професійної компетенції за допомогою різноманітних засобів, способів і форм професійної підготовки з урахуванням актуальних

потреб держави і суспільства, а також інтересів людини упродовж усього активного періоду її життя.

Неперервна освіта в Україні, відповідно до державної політики розвитку освіти, реалізується шляхом: забезпечення змісту та координації освітньої діяльності на всіх рівнях, що є продовженням попередньої діяльності та готує громадян до переходу на наступний рівень; індивідуальні потреби та здібності до самоосвіти; оптимізувати систему перепідготовки персоналу, підвищити академічну кваліфікацію та модернізувати систему післядипломної освіти відповідно до відповідних національних стандартів; сформулювати комплексні освітні плани та програми; запровадити та розвивати дистанційну освіту; у професійно-технічній та вищій освіті. заклади, заклади післядипломної освіти та інші форми навчання, організують навчання відповідно до потреб особистості та ринку праці, забезпечують зв'язок загальної середньої освіти, професійно-технічної освіти, вищої освіти та післядипломної освіти.

Найскладнішою проблемою в процесі безперервної освіти в європейських організаціях є недостатнє фінансування, особливо в Україні. А це низький рівень матеріального забезпечення навчального процесу, відсутність вузькоспеціалізованих талантів, недостатній рівень і якість використання інформаційно-комунікаційних технологій, які обмежують можливості управління формуванням здібностей учнів. Зараз в основному використовуються кошти різних фондів або організацій, зацікавлених у підвищенні кваліфікації співробітників.

За моделлю неперервної освіти особа може реалізувати право на освіту впродовж життя шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти. Держава підтримує, визнає та заохочує всі види освіти (Закон України «Про освіту»).

Одним із найперспективніших засобів подолання цих проблем вітчизняної системи неперервної освіти та забезпечення її поступового розвитку є впровадження елементів відкритої освіти, використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі та освітньому менеджменті на всіх рівнях, особливо «хмарними» освітніми послугами» та інноваційними методами роботи на основі цих технологій. Завдяки впровадженню елементів відкритої освіти до навчання буде залучатися все більше людей середнього віку. Елементи відкритої освіти можна широко застосовувати до дистанційної освіти та навчання протягом усього життя. Це телекомунікації та «хмарні технології», які не лише надають теоретичну інформацію, а й моделюють конкретні ситуації та досягають значних позитивних результатів у найближчому майбутньому.

Технології відкритої освіти, зокрема, створення та поширення електронних публікацій, допоможуть поліпшити якість навчальних матеріалів, а також наукових публікацій. Різні підручні книжки і посібники, методологічні матеріали, монографії та наукові публікації в цифрових форматах доступні як для післядипломних студентів, так і для лекторів. Електронні публікації дозволяють зробити такі навчальні матеріали набагато дешевшими і доступнішими, і працювати з ними більш зручно і ефективно. Технології

електронного видання, обмін цифровим контентом і колективні роботи з ним допоможуть значно поліпшити якість навчання, забезпечуючи ефективний обмін інформацією та різними навчальними матеріалами між вчителями. Елементи відкритої освіти здатні забезпечити високий рівень прозорості освітньої системи в цілому і неповноваженні, зокрема, демонструють використовувані матеріали і методи, а також освітні досягнення при дбачів освітніх послуг і якість вчителів.

На нинішньому етапі соціальних реформ і завдання модернізації навчальних закладів післядипломної освіти залишаються найбільш актуальними: забезпечення ефективного управління формуванням компетенцій педагогічних працівників усіх навчальних закладів, надання освітніх послуг відповідно до вимог Національної кваліфікаційної бази; зміни в предметі, а також діяльності навчального процесу; широке впровадження інформаційних і комунікаційних технологій в навчальний процес; встановлення парадигми продовження освіти для всіх навчальних закладів; зміни в структурі навчальних закладів і органів управління споживання через реформу місцевого самоврядування, адміністративну та територіальну реформу, децентралізацію адміністративної та громадської служби, а також ринку державних органів влади.